

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

2 de Ordinibus hierarchiæ Ecclesiasticæ in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

Et Maiorant A. lib. legum Nouellarum, titul. 2. de Episcopali iudicio, aliam addit: vt nullus inuitus clericus fiat vel consecratur, alioquin pœnam imponit archidiacono hoc facienti, & suæ libertati reddit ordinatum. Sint temperantes in vestium vitæque viti, ca. parimoniam, & cap. fin. 42. distinct. de vesti. plen. prohib. in ca. omnis, & sequen. 21. q. 4. Et quæ in episcopo exigit diuus Paulus, 1. ad Timor. 3. quoad fieri poterit, imitentur: conuiuia & comestationes fugiant, rota 4. 4. dist. apud Gratia.

De Ordinibus Hierarchiæ ecclesiasticæ in genere. Cap. 2.

- 1 Clericorum appellatio, & diuisio.
- 2 Ordinis definitio.
- 3 In ordinibus que consideranda.
- 4 Ordines ecclesiastici quot.
- 5 Ordinum diuisio in minores & non sacros, & maiores seu sacros.

Colligimus ꝑ ex superioribus in summa clericorum appellationem generalem esse, pertinentem ad eos qui capillo tantum initiati sunt. quæ & coniugati clerici, Rabrica, de cler. coninga. lib. 3. decre. titul. 3. & non coniugati dici possunt: & ad eos qui aliis ordinibus sacris adscripti sunt, c. literas. ca. 14. de fil. presb. c. cum tibi 9. de verb. signific. Et perinde clericorum alii regulares, qui & viri religiosi dicti in c. licet 12. de offic. & pot. ind. ord. & alibi, de horum speciebus & reg. diximus, lib. super. ca. 14. 15. 16. 17. Tractatur & in rubr. de regular. & in auth. ingressi. de sac. ecclie. C. alii non regulares, qui & seculares dicuntur, ca. inter quatuor, c. de relig. dom. ¶ Ordinis ꝑ sacramentum, c. fin. de presb. non baptizato, & in concil. Tridentin. sess. 7. a Theologis definitur, in 4. sensen. distinct. 24. vt sit signum seu signaculum quoddam, per quod spiritualis potestas traditur ordinato. ¶ In hac ꝑ ordinatione, gradus primum ordinis inspicendus: dehinc ipsa ordinatio, in qua personæ ordinatoris & ordinantium: postremo, & modus ordinandi penduntur.

¶ Erunt autem ꝑ ex communi consensu septem species vel gradus ordinis ecclesiastici: nam & qui plures numerant, & istos adiciunt. Nemp̄ ostiariorum, lectorum, exorcistarum, acolytorum, subdiaconorum, diaconorum, & presbyterorum. ¶ Qui omnes quidem ordines, ꝑ vere facti sunt, ad maiorem tamen aliquorum sanctitatem, quatuor primi, & minores, & non sacri dicti, & facilius cõcessi diebus dominicis ab episcopo proprio. Alii vero tres posteriores, sacri & maiores dicuntur: qui non nisi sabbato de Passione, & Pêtecostes, & quatuor anni solemnibus temporibus conferuntur, c. 1. & 3. de temp. ordin. Hos omnes ordines nominat, & alios D. Ignatius epistola ad Antiocheneses, ibi, Saluto sanctum presbyterum vestrum, saluto sanctos diaconos, saluto subdiaconos, lectores, cantores, ostiarios, laborantes, exorcistas, atque confessores. Vt non dubium sit ex tempore apostolorum, in quo vixit D. Ignatius omnes hos ordines fuisse. Et de his etiam Epiphanius contra hæres. lib. 3. tom. 2. circa finem,

De Ostiariu, & Ostiariis.

Cap. 3.

- 1 Ostiarii habent ordinem ecclesiasticum nunc, & apud Hebræos.
- 2 Ostiarii officium quod.
- 3 Symbolum ordinis ostiarii clauis.
- 4 Ecclesiam ingredi prohibebantur excommunicati, infideles, profani penitentes publice heretici eod.
- 5 Mulieres ad altare non accedant, eod.
- 6 Ostiarii fuerunt in templis ethnicorum, & quale eorum munus.

¶ Sacris profani etiam apud ethnicos arcebantur. ¶ A sacris arcebantur quibusdam mulieres in nuptia serui latrones, lentiginosi, reuiciscentes, & alii.

¶ Verum ꝑ in ministerio ecclesiastico, ostiarii, vel ianitores Hebræis, שַׂרְשָׁרִים, qui in vestibulis & portis tabernaculi potissimum ad id electi choritæ, descripti deinceps in ciuitatibus propriis per Dauid & Samuelem, vt seruiunt per vices, 1. Paralipo. c. 9. & 26. & 2. Paralip. c. 14. Et hos ex sacro ordine esse oportere docet sententia Dauidis, dum scribitur in libris Prætermissorum, 1. Paralip. cap. 23. d. Iuxta præcepta quoque Dauidis nouissimas, supputabitur numerus filiorum Leui a viginti annis & supra, & erunt sub manu filiorum Aaron in cultum domus Domini in vestibulis, in excubiis, & in loco purificationis, & in sanctuario, sicuti & in arca. ca.

1. Paralip. cap. 15. ¶ Ostiarii ꝑ officium est. c. perleitis 25. distinct. ca. 2. in fin. 21. distinct. clauis interiores & exteriores custodire, ianuas claudere & aperire, fideles admittere, infideles & excommunicatos ingredi prohibere. Symbolum eius ordinis concessi, clauis ecclesiæ traditæ ab episcopo, c. ostiarius 23. dist. ¶ Sic ꝑ Mufæus apud Iustinum Martyrem, S̄v̄eḡs d̄ī ep̄īsc̄opī b̄eb̄h̄ōis, id est, ianuas autem ostiarius, vel obscuræ, profanis. Sunt & publicam agentes penitentiam ex disciplina ecclesiastica per totam quadragesimam ab ecclesia pellendi per ministros hos c. in capis. 50. distinct. Prohibet & concilium Laodicenum, cano. 44. nō oportere mulieres ingredi ad altare. Et in canon. 6. non concedendum hæreticis ingressum domus Dei, in hæresi permanentibus. Et cano. 43. non oportere ostiarios vel breui tempore ab ostiis abesse & orationi vacare. ¶ Et ꝑ apud ethnicos illud ipsum ministerium obseruatum ianitorum, cum profanis non liceret faceris quibusdam interesse. ¶ Ideo ꝑ & apud Grecos ad sacrificium sacerdos accessurus antea quærebat, τίς τῶ δὲ, quis hic? Respondabant autem qui sacris intererant, πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, id est, multi & boni, Gregor. Gyrat. 17. Synag. histori. Deo. Et dum vaticinari volebant vates illi idolorum, & sentiebant τῶν ἰερῶν θεῶν μὴ εἶναι, id est, aduenire afflatum diuinationum, clamabat minister quod scribit Callimachus hymno 2. qui est in Apollinem. Cirenæus, ἕκαστος ἕκαστος ἀλιτῆρς, exeat, exeat qui est impius. Quod Virgilius vsurpauit 6. Aneid.

Procul o procul este profani, Conclamant vates.

¶ Atque ꝑ Plutarchus scribit, de supersti. ἐστὶ δὲ λαὸς ἐπιεικῶς βουλοῦν, ἐστὶ δὲ λαὸς ἀβέλγητος πολλὰ τῶν ἰερῶν, id est, sit ara detestabilis perferuum, nec sum communis eanda ea que sacrorum sunt latronibus. Et a quibusdam sacris mulieres innuptas, aut seruitio presios, vel are coemptas abesse oportebat: ideo in sacrorum apparatu licitor clamare solebat, ἡστία νύκτωρ, mulier virgo exesto. Et in Charonea, sacerdos lorum tenens pro foribus ædium sacrarum Matutæ, id est, Leucothææ clamabat, seruum non ingredi, non ætholum, non ætholum. Apud Magos ab aris submoueantur lentiginosi, qui elati reuixerant, quibus viuentibus exsequiæ factæ fuissent, velut profani. Apud Germanos, qui scutum amississent in acie, sacris interesse non licebat. Apud Ægyptios subulcis omnibus templa interdita. Hebræis factis ante quadragesimum diem impetrigine deformibus. Apud Scythas, qui hostem nullum interfecissent in acie, libare non licebat.

De Lectoriariu, & Lectore. Cap. 4.

- 1 Lector dictus Papa.
- 2 Lectoriarius secundus gradus ordinis. Lector, cantor, psalter idem eodem.
- 3 Lektionen ex sacra scriptura Hebræis.
- 4 Lector in orationibus magna auctoritatis ethnicorum. Iube dominus benedicere, quid signat in ecclesia eod.
- 5 Lectoriarius in ecclesia primitiua.
- 6 Lectoriarius ordo dari potest viris, & mulieribus.
- 7 Lectoris officium.
- 8 Psalmista in quo differat a lectore, & conueniat.
- 9 Lector a quo ordinatur, & qua formula.
- 10 Psalmistarius a quo conferatur, eod.
- 11 Lectio Evangelii lectoribus simplicibus permessa non est.

¶ Isaacus ꝑ Comnenus Orientis imperator, Papam vocari tunc ꝑ etiam lectorem insinuat in constitutionibus suis, dum sanxit, in consuet. imperial. sur orientalis, cõstitut. Isaacii, πῶς τῶ κανονικῶ. Μὴ δὲ ἐπι τῶ χειροτονία καμῶναι πλεον τὸν χειροτονῶντα τῶν ἐπισκοπων, ἀλλ' ἢ μόνον τῶ ἐπι χειρονοματῶ, &c. ἐν μὲν δὲ ποιῆ τῶν λιτῶν πᾶσι παρ' ἡτοὶ ἀναγινῶνται τὰ γὰρ δὲ χειροτονῶντων διὰ κλον, & ἐπὶ τῶ τῶ, δὲ πλεον ἐπὶ τῶν ἰερῶν, ἡτοὶ πρὸς βῦταρον, nihil in ordinatione episcopus qui ordnat amplius accipiat, quam septens aureos nummos: unum videlicet quando sacri simplicem Papam, siue lectorem: tres quando ordinat diaconum: alteros tres quando sacerdotē, seu presbyterum perficit. ¶ Secundus ꝑ gradus hic ordo lectorum est, qui cantores vel ψαλτῆρας dicebantur ante aduentū Christi in templo Dei, vel psalteres, canentes domino in organis & hymnis, & psalmis. 1. Paralip. cap. 23.

¶ Erat ꝑ & receptus mos in synagogis Hebræorum, singulis sabbathis per annum quædam lege: e ex lege Mosaica, & aliam lectionem ex prophetis: sicuti in ecclesia Dei ex Evangelio, & antiquo Testamento, vel ex aliis sacris libris singulis diebus fit, potissimum in sacræ liturgiæ consecratione. Lectionē quidem